

AQUÍ PÓDESE ASINAR PARA APOIAR A
INICIATIVA LEGISLATIVA POPULAR
SOBRE:

#RegularizacionXa

REGULARIZACIÓN EXTRAORDINARIA DE
PERSOAS ESTRANXEIRAS.

Poden asinar as persoas de 18 anos en
adiante con DNI español

Máis info e contacto:

www.regularizacionya.com

www.esenciales.info

contacto@regularizacionya.com

A. EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

De acordo coas estimacións máis recentes, no Estado español residen de maneira irregular entre 390.000 e 470.000 persoas, das cales unha terceira parte serían menores de idade.

O sistema de acceso á residencia contemplado na lei de estranxeiría O 4/2000 resulta insuficiente e limitado e non se axusta á realidade actual das persoas migrantes que viven e traballan no Estado español. Iso debido a que, por unha banda, os criterios de acceso á residencia son altamente restritivos e de moi difícil cumprimento, e por outra, o procedemento administrativo implementado é lento, burocrático e conta cunha elevada marxe de discrecionalidade á hora de conceder as autorizacións ou a súa renovación.

Esta dinámica xera unha espiral de vulnerabilidade e desprotección que acrecenta a exclusión social e impacta no conxunto da sociedade. Por iso, consideramos imprescindible a procura de mecanismos que garantan que ditas persoas poidan saír da situación de invisibilidade e “non dereitos” como consecuencia do status migratorio irregular.

i. Razóns que xustifican unha regularización extraordinaria.

En primeiro lugar, o respecto dos dereitos fundamentais de cada ser humano. A irregularidade supón unha condena á explotación laboral, a invisibilidade fronte ás institucións, a desprotección legal ou a exclusión de facto de servizos públicos esenciais como a educación e a sanidade.

En segundo lugar, a perda dun gran achegue económico e fiscal para o conxunto da sociedade. Por unha banda, a irregularidade impide a moitos migrantes contribuír dignamente con capacidades que son esenciais para o sostemento da sociedade. Por outro, a economía mergullada limita as contribucións fiscais destes traballadores aos impostos indirectos do que consomen. Unha regularización afloraría, rápida e eficazmente, o gran potencial dos seus impostos directos e das contribucións de empregados e empregadores ao sistema de Seguridade Social. Unha estimación recente da Universidade Carlos III suxire que a achega neta media dos traballadores regularizados incrementaríase por encima dos 3.250 euros por persoa e ano.

Finalmente, a existencia de preto de medio millón de persoas fose do radar das institucións e da planificación dos servizos públicos supón un déficit de gobernanza pública que é urxente corrixir.

Cada unha destas razóns multiplicou a súa relevancia durante os meses da pandemia, onde as comunidades de migrantes en situación irregular deron a cara pola sociedade en sectores imprescindibles como o dos coidados, a repartición a domicilio ou a recollida de froita e verdura. Con iso pagaron un altísimo prezo en forma de contagios e mortes. A nosa sociedade ten unha débeda de gratitude cun dos seus colectivos máis vulnerabilizados. A política migratoria non pode permanecer escindida da realidade socioeconómica do país e de todas as persoas que a compoñen e constrúen día a día. A regularización extraordinaria permitirá visibilizar a totalidade da poboación migrante que reside no país, compensar as desigualdades que presentan como punto de partida, e á vez, garantir os dereitos laborais en condicións de igualdade, reducindo as situacións de abuso e explotación.

ii. Un mecanismo habitual en moitos países, tamén en España.

Este mecanismo de regularización extraordinaria foi utilizado por un importante número de países ao longo das últimas décadas: só na UE, entre 1996 e 2008 levaron a cabo 43 programas de regularización en 17 Estados membros. As regularizacións máis recentes foron as realizadas por Portugal e Italia en plena pandemia, unha resposta apoiada polo Relator Especial da ONU para os dereitos humanos dos migrantes.

España coñeceu durante a última etapa democrática seis procesos de regularización, catro levados a cabo polo Partido Socialista e dous polo Partido Popular.

iii. Unha proposta suxeita ás leis e coherente cos compromisos internacionais.

A presente iniciativa lexislativa popular é respectuosa co ordenamento xurídico español, evitando afectar a materia orgánica.

Segundo o disposto, tanto na Lei Orgánica 3/1984, Reguladora da Iniciativa Lexislativa Popular, como no artigo 87.3 da Constitución Española, non proceden iniciativas lexislativas populares en materias propias de lei orgánica.

Pola súa banda, o artigo 81 establece que son leis orgánicas, entre outras, as relativas ao desenvolvemento dos dereitos fundamentais, que a Constitución Española establece nos artigos 15 ao 29.

Esta proposta límitase a modificar, nun artigo único, a disposición transitoria primeira da Lei Orgánica 4/2000, de 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social. Esta disposición transitoria non ten natureza orgánica, xa que non regula ningún dos dereitos fundamentais que se relacionan nos artigos 15 ao 29 da Constitución Española. Isto é confirmado pola propia Lei Orgánica 4/2000, que na súa disposición final cuarta, outorga á disposición transitoria mencionada un carácter non orgánico.

O carácter non orgánico da disposición transitoria mencionada permite, por tanto, que sexa modificada por unha iniciativa lexislativa popular, con rango de lei, sen afectar a materia orgánica.

A disposición transitoria orixinal ordenaba ao Goberno o establecemento dun procedemento para unha regularización extraordinaria, que foi decretada polo Goberno no Real Decreto 239/2000. A modificación que se propón, modifica as datas, e insta de novo ao goberno ao establecemento dun novo procedemento para unha nova regularización. O novo contido desta disposición mantén o seu carácter non orgánico, xa que a súa redacción é idéntica á disposición transitoria orixinal, salvo no cambio de datas. Ademais, mantén o seu carácter transitorio xa que segue establecendo un mandato nun momento concreto, sen ser un cambio permanente de lei.

Doutra banda, esta iniciativa é respectuosa coas reservas regulamentarias establecidas pola Lei Orgánica 4/2000, xa que non existe ningunha reserva que impida que, por lei, ordénese ao goberno o establecemento dun procedemento regulamentario para unha regularización. De feito, aínda que a Lei Orgánica 4/2000 especifica, até en 59 ocasións, as materias que deben ser reguladas regulamentariamente, sendo no seu maior parte preceptos de materia orgánica, só é na disposición transitoria primeira, onde, nun precepto con rango de lei, ordena ao goberno establecer un procedemento regulamentario para unha regularización.

Convén salientar ademais que o goberno, pola súa banda, non só realizou a regularización que foi ordenada pola mencionada disposición transitoria, senón que realizou unha segunda regularización, establecida na disposición transitoria terceira do Real Decreto 2393/2004 que non obedecía a mandato legal algún. Debe entenderse que se se decretou unha regularización, sen ser ordenada por unha norma de rango orgánico ou por unha norma ordinaria, debe tamén poder ordenarse pola presente iniciativa lexislativa, que ten rango de lei.

Finalmente, convén resaltar que, aínda que tradicionalmente as regularizacións extraordinarias realizadas polo goberno español producíronse con ocasión de cambios normativos, non hai ningún precepto legal que impida unha regularización noutras circunstancias.

Por todos estes motivos, debe entenderse que a presente iniciativa lexislativa popular debe poder ordenar ao goberno o establecemento dun procedemento regulamentario para unha regularización extraordinaria.

Ademais, esta proposta está estreitamente aliñada con acordos e iniciativas internacionais aos que España se comprometeu de maneira solemne. Estes inclúen a Axenda 2030 das Nacións Unidas para o Desenvolvemento Sustentable (Obxectivo 10), o Pacto Mundial para unha Migración Segura, Ordenada e Regular e o vixente Pacto Europeo sobre Migración e Asilo, asinado en 2008. A proposta para a reforma deste último -proposto pola Comisión Europea o 23 de setembro de 2020- non establece ningunha prohibición ou limitación deste tipo de procesos de regularización, sempre que se sigan facendo caso por caso, como propón esta iniciativa. Sobre isto pronunciouse a Comisaria de Interior da Unión Europea, reafirmando a competencia e conveniencia de que os países impulsen procesos de regularización tomando en conta as circunstancias da pandemia.

TEXTO ARTICULADO DA PROPOSICIÓN DE LEI

LEI POLA QUE SE ESTABLECE UNHA REGULARIZACIÓN EXTRAORDINARIA PARA PERSOAS ESTRANXEIRAS

Artigo único: Modificación da disposición transitoria primeira da Lei Orgánica 4/2000, de 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social.

Modifícase a disposición transitoria primeira da Lei Orgánica 4/2000, de 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social coa seguinte redacción:

“Disposición transitoria primeira. Regularización de estranxeiros que se atopan en España.

O Goberno, mediante Real Decreto, establecerá, no prazo de 6 meses, un procedemento para a regularización dos estranxeiros que se atopan en territorio español antes do día 1 de novembro de 2021” .